LEONARDUS HUNTPICHLER DE VALLE BRIXINENSI U. A.

2. Hälfte 15. Jh. (u. a. 1467 dat.) Seite 74r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=4542
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">>

derelinques me Heu me, quis ita consola
bit meam senectutem Ad quo ibo Quis
mei est adiutor duplex natu meo luctu
Viginti et octo anni sunt, q̃ perdidi filia mea
nil mi actum est, qui die ac nocte orabam
pro ea, et nunc silem illius novam dolorem
qui in comparabilis detinet me Quid spero
vbi consolatorem inveniam Iam desperabam
viuens adhuc fermo videns autem smaragdi
mestum eum ac plorantem, et nullum consolator
respicientem ait ei Quid turbaris semetipsum
in tuis Nunquid in vade valida est manus
dni, aut quidquam est difficile Iam pone
finem tristitie, recordare eius quo iacob patriarche
manifestauit ioseph dum, quo quasi mortuum
luxerat Sed obsero te vt paucos dies no
me deseras neque derelinquas Hesitauit
autem papyrinus intra semetipsum per triduum
dicens Forsitan aliquid ei dum euclauit
demo Tertia autem die, ait ad smaradu Ex
spectani dne, sicut me rogasti, et no discessi
alicubi per tres geminos dies Longinosteos